

Zeptali jsme se:

připravil: Jan Štípek foto: archiv ČRS

Jaké bylo vaše zahájení letošní pstruhové sezony?

Pavel Vrána, ichtyolog, pracovník hospodářského odd. Rady ČRS

Na zahájení jsem se tuze těšil, ostatně jako každý rok. Do tří do rána jsem motal mušky, zbývající dvě hodiny spal jako na trní. Vzbudil jsem se před zvoněním budíku a ještě za tmy spěchal ke svému oblíbenému potoku. U vody přišel opravdový šok! Takový nával jsem na zahájení ještě nezažil – a to už chytám pstruhy hezkých pár let. Známí i neznámí rybáři stáli „zakleknutí na blocích“ už od šesti, možná tam byli i dříve, bez ohledu na vydatný deštík. U každé tůně byly dvě nebo tři postavy s pruty, jeden kolega s ostrými lokty si „svoji“ tůň obsadil s předstihem. Takhle jsem si to upřímně řečeno nepředstavoval a rychle jsem utíkal do míst, kam se zaručeně nevysazovalo, abych měl trochu klidu, neboť nejsem vyznavačem kolektivních sportů, tedy přinejmenším co se lovu pstruhů týče. Deštík sice neustával, ale voda se zatím kalila jen pomalu. Asi na desátý nához jsem chytil potočáka odhadem v délce jistě přes 35 cm, udělal mi radost. Po několika opatrných drbancích jsem pak chytil duháka a pokračoval sérií čtyř okounů. Pak přišel

na řadu středně velký tloušť a na závěr, jako třešnička na dortu, střevle. Déšť neustával, spíše sílil, voda zvolna stoupala a s muškou už lovit skoro nešlo. Ještě jsem zkusil tůň, kde jsem před pár roky vytáhl velkého potočáka, ale bez úspěchu. Kdoví, zda byl vůbec doma. Možná ho odnesla vydra, čtyřnohá, dvounohá, možná ho vzala velká voda. Možná si ale jen užíval pstružího důchodu, dlel pod kořeny staré olše a smál se, až se mu hákovitá čelist ohýbala vzhůru: „Chlapečku, dvakrát ti na stejnou mušku neskočím!“ Nevadí. Stejně se k téhle tůni budu vždycky rád vracet. Má příchuť vzpomínek na staré dobré časy...

Tomáš Kočica, tiskový mluvčí a PR pracovník Rady ČRS

Stejně jako pro každého pstruhaře je pro mě zahájení pstruhové sezony velkým svátkem, na který se těším celou zimu. Od toho letošního jsem si toho příliš nesliboval – v dosahu jsem měl pouze jeden zajímavý revír, který je ale pod velkým rybářským tlakem. K řece utíkám především za klidem a relaxací, spíše než za vidinou čerstvě vysazených ryb, takže tradiční davy rybářů vnímám jako nutné zlo a také za společenskou záležitost. K řece jsem se dostal až v odpoledních hodinách a k obrovskému překvapení jsem u tůň marně vyhlížel fronty. Během čtyř hodin jsem na 6km úseku neviděl jediného rybáře, zato jsem potkal plno krásných potočáků v délce od 15 do

39 cm. Připadal jsem si jako ve snu! Jak je možné, že v den zahájení není žádný rybář na revíru, kde jsou často i uprostřed sezony? Dokonce se přiznám, že jsem několikrát kontroloval web uživatele revíru, jestli není revír hájen nebo tam nebylo vyhlášeno chráněné rybí pásmo. Odpověď přišla cestou domů. O 10 km po řece výše jsem zahlédl typickou „zahajovací“ scenerii – fronty u tůň a systematický přesun vysazených duháků do domácího prostředí. Uživatel revíru totiž vysadil potočáky skoro tři týdny před zahájením, takže dostali šanci se aklimatizovat a rozmístit po celé délce toku. Těsně před zahájením pak vysadil do malého úseku duháka, čímž soustředil tlak rybářů na jedno místo a zbytek revíru rybáře nezajímali, i když asi ukrýval mnohem zajímavější poklady. Den zahájení pro mě má zároveň určitou příchuť nostalgie. Před několika lety nás v tento den opustil můj dědeček, muškař tělem i duší, který mě kromě vázání mušek naučil něco mnohem důležitějšího: lásce a respektu k přírodě a jejím obyvatelům. Věřím, že právě to posouvá rybáře do kategorie, které říkáme sportovní rybář.

VZPOMÍNÁME

Dne 11. 4. 2018 nás ve věku 92 let navždy opustil pan **František Velek**, který v minulosti dlouhá léta zastával funkci jednatele a předsedy naší MO ČRS. Výbor MO Mariánské Lázně mu za vykonanou práci děkuje a žádá všechny členy, kteří ho znali, aby mu věnovali tichou vzpomínku.
MO ČRS Mariánské Lázně

VZPOMÍNÁME

V dubnu letošního roku zemřel ve věku nedožitých 90 let pan **Karel Urbánek**, vedoucí bývalé projekční kanceláře ČRS v Přelouči. Život pomínul, trvalé dílo v podobě řady rybníků a líhni zůstává. Čest jeho památce.

Sekretariát Rady ČRS